

jedno. Vlačić je tu opet izgleda sa preporukom Grynausa, našao stan i hranu u kući Grbčevoj. Tu je Vlačić dobio i prvo zanimanje, kao repetitor iz jezika koje je Grbac<sup>14)</sup> predavao. U Tübingenu se Vlačić upoznao profesorom medicine Leonardom Fuchsom, sa kojim će ostati intiman prijatelj sve do njegove smrti. (Vjerovatno je Fuchs doprinijeo da je Vlačićev sin, također Matthias Flacius Illyricus postao kasnije medicinar i profesor medicine u Rostocku). Tu je upoznao i Camerariusu, prijatelja Melanchtonovog i čuvenog pravnika Grempinusa. Ali ni tu nije mogao da ostane. Osamljenost ga je mučila, mladost vezana i neizživljena, on je sumnjao u sebe. Odlazi u Wittenberg, i to preko Regensburga. To je bilo za vrijeme kolokvija na saboru u Regensburgu, na koji je došao sam car Karlo V. i na kojemu je imalo da dođe do nekog sporazuma između dva delegata papina i pretstavnika protestanske crkve u Njemačkoj. Sabor taj svršio se bez rezultata. Protestanti nisu popustili, a katolička strana nije kasnije htjela da prizna ni one koncesije, koje su na saboru predložili katolički delegati. Vlačić ističe da je u Wittenberg putovao preko Regensburga za vrijeme toga sabora, ali se ne zna, da li je tu koga upoznao, i da li je čuo šta se u saboru radilo. Značajno je za 21 godišnjeg Vlačića da je i tu htio da bude u središtu zbivanja.

1540. potvrđena su pravila Jezuitskog reda. Protureformacija već započinje.

1541. Vlačić trajno ostaje u Wittenbergu. Melanchton ga prima vrlo srdačno, daje mu od svoga

---

<sup>14)</sup> Pišem dosljedno Grbac mjesto Grbić. Izgleda mi to ispravno. Grbića u Istri nema, *Grbaca* ima, i to baš u sjevernoj i istočnoj Istri. Nisam našao dokaze da se Garbitius stvarno zvao Grbić. Naši su od Garbitius učinili prvo Garbić, zatim Grbić, po analogiji Flacius — Vlačić.